

چگونه می‌توان
جهانی شدن
اطلاعات و
بقای فرهنگ‌های
ملی و منطقه‌ای را
هماهنگ کرد؟

نستور گارسیا کانکلینی

آشفتگی رسانه‌ها

تأثیر می‌گذارد. در بسیاری از کشورهای جنوب توزیع و پخش فیلمها، تصاویر متحرک و بولتهای خبری توسط مؤسسه‌های فرامیتی و با نظارت آنها صورت می‌گیرد. تا پیش از پایان قرن، فیلمهای امریکایی به کمک ماهواره در سالنهای سینمایی تمامی جهان به نمایش درمی‌آیند و محدودیتهای گمرکی برای فیلم را عامل‌بی‌اثر می‌کنند. بدلاً از این، بیشتر دارندگان گیرنده‌های تلویزیونی یا کامپیوترهای شخصی از این پس به بازیهای ویدئویی، امکان خرید از راه دور، و به برنامه‌های خبری داخلی و جهانی، دسترسی خواهند داشت. هنرهای گوناگون نیز به کمک شبکه‌های گروهی از توجه و علاقه گسترده‌تر مخاطبان و نیز از حمایتهای مالی بهره می‌برند.

صنایع ارتباطی از پویاترین عوامل اقتصاد مدرن

توسعه، در نیمة دوم سده بیستم، در پی تولید انبوه کالاهای مصرفی و مردمی شدن فرهنگ، مفاهیم جدیدی پیدا کرده است. آخرین مراحل این فرایند، راه یافتن وسائل ارتباط جمعی به شاهراه‌های اطلاعات و ادغام با آن، و نیز راه یافتن شبکه‌های ملی به نظامهای جهانی و ادغام با آن است.

ترکیب اطلاعات کامپیوتری و ارتباطات از راه دور به یاری ماهواره و فیبر نوری، امکان نوآوری در وسائل ارتباطی را فراهم آورد؛ یعنی با ادغام رسانه‌های «سننی» (تلفن، سینما، تلویزیون، ویدئو)، در نظامهای فرامیتی با کنش متقابل که شبکه‌های مختلف رسانه‌های ملی را به هم می‌پیوندد.

ابن شاهراه‌های اطلاعاتی از دگرگون کردن ارتباطات علمی، نظامهای اداری و خدمات و امور بانکی فراتر رفته، بر توزیع فراورده‌های فرهنگی نیز

«جهانی شدن تولید و مصرف موجب راه یافتن فراورده‌های مصرفی خارجی در فرهنگ‌های ملی شده است. این روند جهشای بزرگ ناشی از ظهور وسائل جدید ارتباطی را تشیدد می‌کند»
بالا، یک مصرف‌کننده جوان اهل برونشی.

مؤسسه مقتدر انحصارگر چندملیتی؛
— گسترش ارتباطات و رای قلمرو ملی، که تضعیف سنتهای بومی و محلی و پیدایش فولکلوری جهانی را در پی داشته است: گروههای مصرف‌کننده، بروزه جوانان، آداب و عادات فرهنگی خود را، بدون کوچکترین توجهی به بنیانهای ملی، سیاسی یا مذهبی خود، برپایه اطلاعات و مدهای یکدست شده و ظاهراً پذیرفته شده در جوامع گوناگون بنا می‌کنند.

رسانه‌ها و نابرابریها

امروزه مجموعه این عوامل موجب جهش‌های بی‌سابقه‌ای می‌شود که از جهانی شدن یا از میان برداشتن مرزهای اقتصادی و فرهنگی بسی فراتر می‌رود. جهانی شدن در راستای کنش متقابل فعالیتهاي اقتصادي و فرهنگي است. اين کنش متقابل زايده نظام شبکه‌های چندمرکزی است که سرعت انتقال و پيچيدگي استرانزيهای آن کوچکترین فرصتی برای عملکردهای سنتی و بومی باقی نمی‌گذارد. هر چند اين سازماندهی مجدد فرهنگ امری جهانی است، نابرابریها و فاصله بین قطبهای فعال و مناطق محروم را از میان بر نمی‌دارد. برای نمونه، تولید هنری امریکای لاتین و توان این منطقه در ایفاي نقشی پویا و فعال در یگانه‌سازی بین‌المللی، در پی ده سال رکود اقتصادي به میزان قابل توجهی کاهش یافته است. امروزه از تجارت فراورده‌های فرهنگی میان کشورهای تولیدکننده و کشورهای واردکننده حمایت می‌شود، حال آنکه تولید کتاب، فیلم و صفحه در کشورهای واردکننده کاهش چشمگیری پیدا کرده است. با توجه به کاهش بودجه‌های ملی و ناتوانی بخش خصوصی (به استثنای چند مؤسسه بزرگ چندملیتی)، حمایت از این صادرات امری متناقض است. پیشرفت روند ادغام و یگانه‌سازی با دورهای مصادف شده که مبادلات فرهنگی در نازلترين حد بوده، و کاهش درآمد توده مردم قدرت خريد بيشتر آنها را کاهش داده است.

اين وضعیت درمورد تکنولوژیهای بسیار پیشرفته و شاهراههای اطلاعات اسفاک‌تر است: حذف تعریفهای گمرکی برای کالاهای وارداتی در پی پیمانهای تجارت آزاد، و حمایتهای ناچیز مالی

هستند. این صنایع یکی از بخش‌های عمدۀ سرمایه‌گذاری و نیز یکی از بزرگترین زمینه‌های ایجاد شغل است. در ایالات متحده امریکا درآمد حاصل از صادرات فراورده‌های این صنایع، پس از صنایع هواپیما، در رده دوم قرار می‌گیرد.

امواج مهارنشدنی

جهانی شدن تولید و مصرف موجب راه یافتن فراورده‌های مصرفی خارجی مانند اطلاعات و اخبار، فیلمها، رادیو، تئاتر، سریالهای تلویزیونی و دیگر برنامه‌های سرگرم‌کننده در فرهنگ‌های ملی شده است. این روند به همراه موج مهاجرتها و جهانگردی، جهش‌های بزرگ ناشی از ظهور وسائل جدید ارتباطی را تشید می‌کند.

تا حدود ۲۰ یا ۳۰ سال پیش، همه کشورها می‌کوشیدند با اعمال محدودیت زمانی برای پخش برنامه‌های خارجی بر وسائل ارتباط جمعی نظارت داشته باشند. این گونه نظرات به دلایل زیر از این پس ناممکن است:

— ویژگی چندملیتی بودن تولیدات هنری که این تولیدات را از تعلق به کشوری خاص دور نگه می‌دارد؛

— بهره‌مندی از تکنولوژی مدرن که امکان انتقال اطلاعات در سراسر جهان را فراهم می‌کند؛

— افزایش هزینه‌های تولید صنعت فیلم و صفحه که تولید مشترک بین‌المللی را به طور روزافزونی ایجاد می‌کند؛

— تمرکز امکانات تولید و توزیع در دست چند

صد عنوان (Cent-titres) ۱۹۹۶.
اثر هنرمندان فرانسوی مارتین بالاتا
(Martin Balata) و رنه ژولین
(René Jullien)

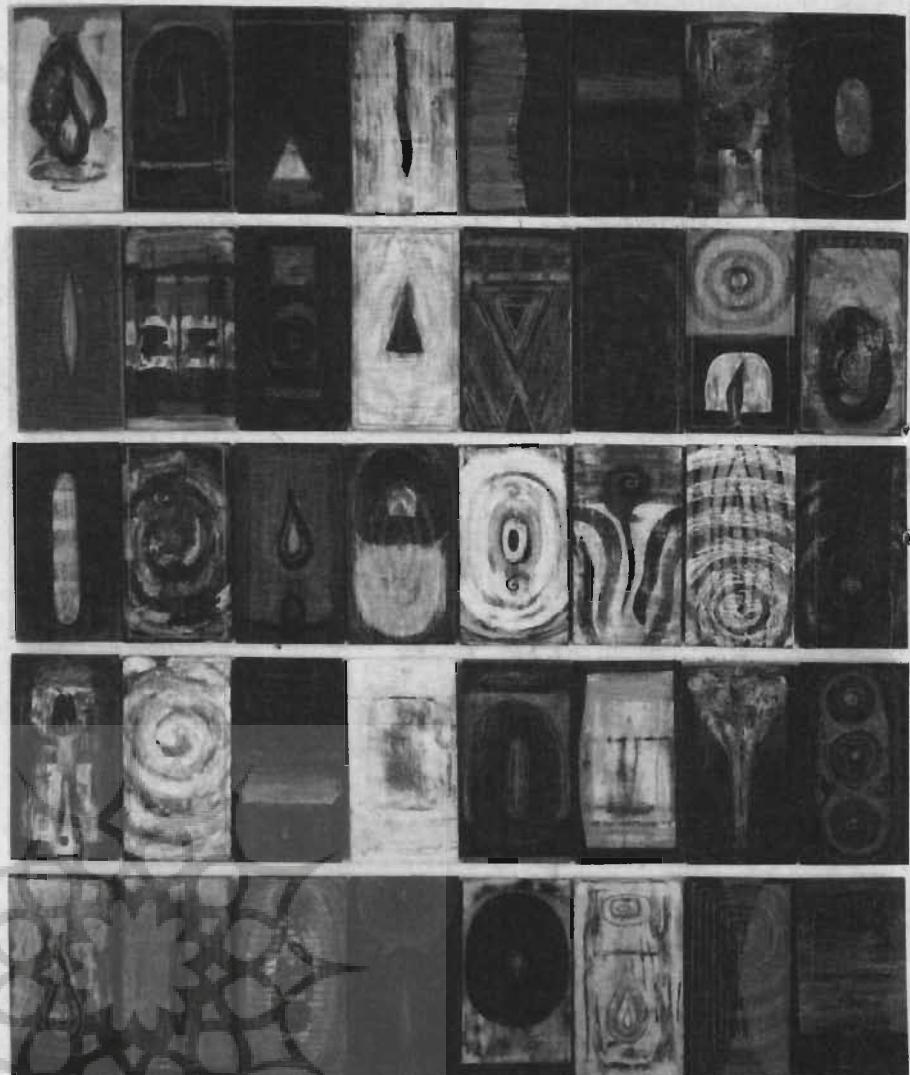

توده‌ها به فرهنگ جهانی محدود به استفاده آنها از تولیدات ابتدایی صنعت سمعی و بصری مانند اخبار و برنامه‌های سرگرم‌کننده‌ای است که از رادیو و تلویزیون پخش می‌شود و هزینه‌ای دربرندارد. گروهی اندک از طبقات متوسط و مردمی به کمک وسائل ارتباطی پیچیده‌تری مانند شبکه خصوصی و ویدئو توanstه‌اند از بخش دیگر از تولیدات فرهنگی مانند آموزش بهداشت و حفظ محیط‌زیست یا اخبار و اطلاعات سیاسی بهره برند. بخش بسیار کوچکی از تصمیم‌گیرندگان امور سیاسی و اقتصادی و سرآمدان دانشگاهی از جدیدترین و پیشرفته‌ترین وسائل ارتباطی مانند فاکس، پست الکترونیک، شبکه‌های انفورماتیک و ماهواره استفاده می‌کنند.

فولکلور جهانی

روندا غام و یگانه‌سازی فرهنگ جهانی و منطقه‌ای باید توسعه وسیع، مردمی و مدرن شدن مدنیت را درپی داشته باشد. این توسعه در گرو جریان آزاد اطلاعات در سطح بین‌المللی و اعمال سیاستهایی است که امکان دسترسی به پیشرفته‌ترین وسائل ارتباطی را برای توده‌ها فراهم می‌آورد. بعد جهانی مشکلاتی چون آلدگی محیط‌زیست، قاچاق مواد مخدو و نیز نوآوریهای فرهنگی و تکنیکی ایجاب می‌کند که اطلاعاتی که در اختیار شهروندان ساده فرار می‌گیرد از محدوده کوچک منطقه‌ای و ملی فراتر رود.

روندا جهانی شدن فرهنگ به معنی به فراموشی سپردن فرهنگ‌های بومی: منطقه‌ای و ملی نیست. فراسرزمینی شدن هنرها درواقع به موازات سرزمینی شدن مجدد آنها به شکل جریانهای فرهنگی است که از وسائل ارتباطی منطقه‌ای چون رادیو و تلویزیون بهره می‌گیرند تا ویژگیهای بومی را برجسته کرده، برای موسیقی و تولیدات فولکلوریک بازاریابی کنند. با این حال باید به خاطر داشت که در بسیاری کشورها، نمادهای قومی و ملی دیگر بیانگر هویت و انسجام اجتماعی نیست. زمان آن فرا رسیده که در جستجوی خلاقیت و نوآوری بیشتر، و نیز تناسب بیشتری میان یکدست شدن اطلاعات و سرگرمیها در سطح بین‌المللی از یک سو و گرایش به بقای فرهنگ‌های ملی و منطقه‌ای از دیگر سو باشیم.

الفبا (۱۹۹۲) اثر هنرمند کلیساپی

گوستاوو وخارانو
(Gustavo Vejarano).

برای توسعه تکنولوژیهای بومی نتیجه‌ای جز افزایش

وابستگی کشورهای امریکای لاتین ندارد.

تکنولوژی بسیار پیشرفته ارتباطات،

سرمایه‌گذاریهای بزرگ را ایجاد می‌کند، و نیز می‌تواند عامل نوآوری باشد. ولی هر چه داشش و فرهنگ، به تکنیکهای پیشرفته وابستگی بیشتری داشته باشد، جوامع حاشیه‌ای و محروم دربرابر سرمایه‌های بین‌المللی و مُدهای خارجی آسیب‌پذیرتر می‌شوند. به همین دلیل است که امروزه، تفاوتها در نظام چندفرهنگی، نه به صورت همزیستی میان سنتهای تاریخی گوناگون، که به صورت نابرابری فزاینده میان کشورهای صنعتی و کشورهای درحال رشد، و نیز میان اقشار مختلف اجتماعی این کشورها در امکان دسترسی به وسائل ارتباط جمعی فراملیتی جلوه می‌کند.

این نابرابریها پیدایش شکلهای جدید بی‌عدالتی اجتماعی را در پی داشته است. امکان دسترسی

نستور گارسیا کانکلینی،

NÉSTOR GARCIA CANCLINI

مردم‌شناس آزادپسی و

استاد دانشگاه تکنولوژیان تکنولوژی

کویین